

DOMOVNÍK

Charita
Opava

č. 10 – LISTOPAD 2025

CITÁT MĚSÍCE: „Přístup k práci a povolání musí být otevřen pro všechny, bez nespravedlivé diskriminace: mužům i ženám, zdravým i tělesně postiženým, vlastním občanům i přistěhovalcům.“ Katechismus katolické církve

Pět úspěšných let dílen

Chráněné dílny Charity si minulý měsíc připomněly půlkulaté výročí od nastěhování do nových prostor bývalé strojní traktorové stanice v Jaktarži. Před pěti lety je za přísných hygienických podmínek během pandemie covidu-19 požehnal biskup Martin David. Ten také na den přesně po pěti letech přijel 8. října toto výročí oslavit spolu se zaměstnanci dílen.

Vhodné prostory pro chráněné dílny hledala Charita Opava intenzivně skoro deset let. Prostory bývalé traktorové stanice mohla začít rekonstruovat díky svému zřizovateli Biskupství ostravsko-opavskému, které je v nepříliš dobrém stavu koupilo za čtyřicet milionů korun. Další deset milionů do oprav vložila Charita Opava. Do zrekonstruovaných prostor se tak před pěti lety mohly sestěhovat jednotlivé technické, šicí či keramické charitativní dílny z Jaktarže, z Velkých Hoštic, Vlašovic a Opavy. „Pokud by k tomu přestěhování nedošlo, nejspíše by tyto dílny zanikly, protože na původních adresách již neměly prostor k dalšímu prospěšnému rozvoji,“ uvedl ředitel Charity Opava Jan Hanuš. Dnes zde ovšem díky tomu nachází práci na sto osmdesát lidí s různými

zdravotními handicap, kteří by jinak zaměstnání na otevřeném trhu práce hledali jen velmi obtížně. Martin David si v doprovodu Jana Hanuše, vedoucího dílen Tomáše Schaffartzika a členů Rady Charity Opava prohlédl všechna dílnská pracoviště, například technické dílny likvidující elektroodpad, kompletační, šicí, vyšívací či keramickou dílnu. Na pracovním obědě pak diskutoval s vedoucími jednotlivých pracovišť a na závěr se zúčastnil zasedání Rady Charity Opava, kde debatoval o dalších možnostech rozvoje dílen. Se členy rady si také připomněl tzv. Papučový den na podporu mobilních hospiců včetně našeho Pokojného přístavu (viz foto). Biskup Martin se při projevu při slavnostním přípitku vrátil ke své řeči při požehnání dílen před pěti

lety.

„Tehdy jsem řekl, že po přestavbě a novém poslání těchto prostor dostávají nový smysl i písmena ze zkratky STS, kdy první písmeno nově symbolizuje společné úsilí všech organizací a institucí, písmeno T označuje tvořivost, která je pro tyto dílny charakteristická, a poslední S říká, že práce zde je nejen velmi potřebná, ale také smysluplná. Všem tomu jste během následujících pěti let vrchovatě dostali, děkuji všem, kdo se na tom podíleli a podílejí,“ poblahopřál přítomným. Chráněné dílny nabízejí širokou paletu výrobků i činností, podrobněji se s nimi seznámíte na adrese www.chdcho.cz. Jejich technické dílny již rok likvidují elektro, které poničily v Moravskoslezském kraji loňské záplavy. Dílny díky svému zaměření také splňují podmínky pro takzvané náhradní plnění.

(Rozhovor s biskupem Martinem najdete na straně 6, reportáž TV POLAR si můžete pustit na stránkách www.charitaopava.cz.)

Slovo ředitele

Věci, které mají smysl

Je tomu už pět let, co jsme otevřeli novou kapitolu v historii chráněných dílen Charity Opava. Po dlouhém hledání a díky po-

chopení i finanční podpoře našeho zřizovatele – Biskupství ostravsko-opavského – jsme v březnu 2020 mohli přestěhovat všechny naše dílny pod jednu střechu do nových prostor. Kdyby se to tehdy nepodařilo, jen stěží bychom dnes mohli zaměstnávat téměř sto osmdesát lidí s různými zdravotními obtížemi. Dnes se může zdát, že rozhodnutí přesunout se do někdejší strojní traktorové stanice v Jaktarži, přesvědčit našeho zřizovatele ke koupi objektu a celé dílny tam přestěhovat, bylo jasným a promyšleným krokem. Tehdy to však byl skutečně odvážný skok do neznáma. Až s odstupem času vidíme, že naše víra, úsilí a odvaha přinesly přesně ten výsledek, v který jsme doufali. Za pět let působení v novém prostředí jsme dokázali přesvědčit mnohé, že i přes všechny překážky dokážeme odvádět kvalitní práci. Zabýváme se likvidací elektroodpadu, kompletací materiálů, šitím, vyšíváním i výrobou keramiky. Naše propagační výrobky si oblíbili pořadatelé festivalu Slunovrat, Letní filmové školy v Uherském Hradišti, závodu Opavská míle, stejně jako Hasičský záchranný sbor se svými plyšáky Hasičky či Zdravotnická záchranná služba Jihomoravského kraje s plyšáky Defíky – a to je jen zlomek z našich spoluprací. Děkuji všem, kteří se na tom podílejí, za jejich důvěru a podporu. Stejně poděkování patří institucím a firmám, které nám dávají práci. Každý den se snažíme být nejen pomocnou rukou, ale i důkazem, že každý člověk má svou hodnotu. A že když se spojí dobrá vůle, odvaha a víra, mohou vzniknout věci, které mají skutečný smysl.

Jan HANUŠ

+ LISTOPAD

Na Kylešovské máme nová okna

V domě U Sv. Anežky na Kylešovské ulici, v němž sídlí mimo jiné naše terénní služby, máme nová okna. Výměnu umožnila Kongregace Milosrdných sester III. řádu sv. Františka, které objekt patří. „Vše proběhlo v pořádku, chtěla bych Vám srdečně poděkovat, že jste nám výměnu umožnili,“ napsala v poděkování generální představené tohoto řádu Lucii Cinciové manažerka Charity Opava Petra Thiemlová.

— LISTOPAD

Kavárna pro radost u Bredy končí

Kavárna pro radost provozovaná každé úterý klienty sociálně terapeutické dílny Radost v obchodním centru Breda&Weinstein, bude 2. prosince otevřená naposled. Prostory kavárny nám propůjčovala Slezská univerzita, jejíž UniPoint dostal výpověď. Končit tak budeme i my. Výpověď dostal také obchod Chráněných dílen Charity Opava, který rovněž sídlil v prvním podlaží obchodního centra.

STALO SE

• *Firmy, vyřešíme vám povinné plnění*

Optimální možnost vyřešení zákonné povinnosti zaměstnávat osoby se zdravotním postižením formou takzvaného náhradního plnění přináší firmám a institucím zaměstnávajícím více než pětadvacet osob Charita Opava. Její chráněné dílny nabízí řadu způsobů, jak povinnost splnit a neodvádět zbytečně finance do státního rozpočtu. Vedle kompletačních prací, skartace dokumentů a zpracování elektroodpadu je zde také nabídka originálních předmětů a dárků pro obchodní partnery či nákupu zboží. Dílny umí na zakázku vyrobit keramiku a celou škálu šitých výrobků včetně umístění loga podle zadání. „Naše dílny jsou pružné a poradí si i s náročnými nárazovými či stabilními zakázkami,“ říká manažer Charity Opava Tomáš Schaffartzik a vzkazuje firmám a podnikatelům, ať se na něj v případě potřeby neváhají obrátit na telefonním čísle 731 625 802 nebo kdykoli na e-mailu schaffartzik@charitaopava.cz. Více informací najdete na stránkách www.charitaopava.cz.

• *O Braillově písmu*

Výstavu „200 let Braillova písma“ navštívili v zámecké kapli v Bruntále klienti a zaměstnanci Vlaštkovy a Spojky. Výstava představuje vývoj Braillova písma a pomůcek pro nevidomé od historických Pichtových psacích strojů přes braillovské tiskárny a elektronické řádky až po učební materiály. Braillovo písmo používají ke čtení mnozí klienti těchto středisek, a tak pro ně byla návštěva výstavy velmi inspirativní.

KALENDÁRIUM

• **Vzpomínkový večer** na bývalého opavského děkana, vězně svědomí, básníka a v neposlední řadě spoluzakladatele Charity Opava **otce Josefa Veselého** nazvaný „Stále o sobě víme, otče Josefe“ uzavřel v listopadu roku 2015 celoroční pásmo akcí pro občany z názvem ROK 2015 S NEZISKOVOU ROKU. Setkání se uskutečnilo v kapli Mariana, kde verše Josefa Veselého přednesl **Alfréd Strejček** a zazpíval Chrámový sbor Opava a Pěvecký sbor Stěbořice pod vedením Karla Kostery.

Ples nás přenesl na Havaj

Víte, jak se tančí typický havajský tanec hula? V pátek 24. října to na začátku plesu Charity Opava v opavském Lidovém domě všechny naučil oblíbenec a kamarád charitních klientů Petr Czudek. Ten také Havaj ples za jásotu publika slavnostně odstartoval. A roztančená atmosféra večírku se spoustou atrakcí vydržela díky nakažlivé bezprostřednosti charitních klientů až do pozdních večerních hodin.

Na charitní ples, který se nesl v duchu exotických témat a barev Havajských ostrovů, se klienti opavské Charity těšili už mnoho měsíců, a při každé příležitosti připomínali, že už se rychle blíží. Nakonec se dočkali, a bylo vidět, že si to nadmíru užívají. Spolu s nimi přijali pozvání na ples také klienti dalších sociálních organizací z Opavy a okolí.

Hned při vstupu dostal každý z návštěvníků na krk typický barevný věnec a po příchodu do exoticky vyzdobeného sálu se rázem mohl přenést rovnou na Havajské ostrovy. Tak jako barvy kostýmů a výzdoby byl pestrý i program plesu. O hudební doprovod a rozprouzení tanečního parketu se tradičně postaral DJ Petr Kubesa, nechybělo vy-

stoupení dětského tanečního sboru Šeherezády z Hlavnice a taneční světelné vystoupení Štěpánky Kubesové. Klienti se s nasazením vrhli také do taneční soutěže. Snad všichni návštěvníci využili možnost vyfotit se ve stylové fotobudce a snímek si rovnou vzít jako plesový suvenýr. A asi zde nebyl nikdo, kdo si neodnášel hned několik výher ze štědré tomboly nabízející tři sta třicet cen. Největší napětí ale panovalo ve chvíli, kdy losoval ředitel Charity Opava Jan Hanuš z osudí los, jehož držitel si odnese hlavní cenu – televizi. Štěstí se nakonec usmálo na paní Katku z Charity Opava.

Když se řekne „havaj“, každý si představí radost a dobrou náladu. A přesně takový byl uvolněný a roztančený ples Charity Opava. Nejlépe o tom svědčí fotografie, které najdete na stránkách www.charitaopava.cz.

Tak zase někdy příště aloha!

Za úspěchem Havaj plesu stojí náročné mnohaměsíční přípravy organizátorů v čele s Klárou Wittkovou z Vlaštkovy. Ta na plesu poděkovala všem, kteří se na organizaci podíleli, a také sponzorům a partnerům, jejichž výčet spolu s logy najdete na www.charitaopava.cz.

Tomáš Schaffartzik převzal v Praze Cenu Charity Česká republika

Cenu Charity Česká republika obdržel v pátek 17. října v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha na Pražském hradě zástupce ředitele Charity Opava a vedoucí charitních chráněných dílen Tomáš Schaffartzik. Cenu převzal stejně jako dalších devět významných charitních osobností a čtyři podporovatelé Charity z rukou ředitele Charity ČR Lukáše Curyla, prezidenta Charity ČR Pavla Posáda a ředitelky organizace Kristýn služebník Jany Šedivé.

Tomáš Schaffartzik přišel do Charity Opava v roce 1997 v době ničivých povodní, tehdy ještě na takzvanou civilní službu.

V Charitě už zůstal a postupně se stal zástupcem ředitele, manažerem a také vedoucím

technických dílen. Díky jeho nasazení otevřela Charita Opava před pěti lety v Jakaři sjednocené Chráněné dílny Charity Opava, které dnes zaměstnávají na sto osmdesát lidí s různými zdravotními handicap. Tomáš

Schaffartzik během předávání poděkoval za podporu manželce a celé své rodině. „A nemohl bych tady určitě stát, kdybych nemohl stavět na práci svých předchůdců a spolupráci svých kolegů,“ dodal. Cena Charity ČR je připomínkou obětavosti, lidskosti a solidarity, na nichž stojí celé charitní dílo. Uděluje se od roku 2008 a za více než patnáct let své existence se stala jedním z nejvýznamnějších ocenění v neziskovém sektoru. Každý rok připomíná svátce patrona charitní práce, sv. Vincence z Pauly, jehož odkaz k pomoci a potřebným je inspirací pro tisíce pracovníků a dobrovolníků Charity.

Tomáš Schaffartzik je již pátým zaměstnancem Charity Opava, který tuto cenu obdržel. V roce 2008 cenu převzala první ředitelka Charity Opava Anna Ekslerová, o dva roky později to byly další dvě zakladatelky opavské Charity Olga Rampáčková a Anna Foldynová. Držitelem Ceny Charity ČR je také ředitel Jan Hanuš, který ji získal v roce 2018. Tomáši, blahopřejeme a děkujeme za Tvou práci.

V Klubu sv. Anežky vám poradí, jak na kyberšmejdy

Přednášku a besedu na velmi aktuální téma s názvem „Rizika ve virtuálním prostředí (telefon a internet)“ pořádá v úterý 18. listopadu Klub sv. Anežky – dobrovolné sdružení Charity Opava. Takzvaní kyberšmejdi každý měsíc připraví formou velmi rafinovaných podvodů řadu lidí o statisícové až milionové úspory, přičemž jejich oběťmi jsou často lidé v seniorském věku.

S intenzivní kybernetickou kriminalitou se policisté všech územních odborů Moravskoslezského kraje potýkají již velmi dlouho. I přes značné úsilí policistů, bankovních domů či médií šířit osvětu mezi občany a vstřípat do veřejného povědomí různé praktiky kyberšmejdy

se přívalem poškozených nezastavuje. Z řady podvodů, které již připravily důvěřivé lidi na Opavsku o mnoho milionů korun, uveďme případ důvěřivého muže, který vložil své úspory ve výši přes 900 tisíc korun do investování skrze burzu. Poté, co klikl na lákavou reklamu, se mu telefonicky ohlásil falešný finanční poradce, na jehož doporučení poslal peníze na zahraniční účet. Peníze ani investice již ovšem nikdy nespatriil.

Jak tedy funguje phishingový útok, na čem je postavena legenda falešného policisty a bankéře, na čem nabídka falešných investic do kryptoměny či zlata nebo jak probíhá nejnovější podvodná taktika vydávání se za potomka či vnuka v nesnázi? Na toto téma bude v prostorách Denního stacionáře pro seniory na Kylešovské 4 v úterý 11. listopadu od 16 hodin přednášet a debatovat inspektor Městské policie Opava Adam Klimeš.

Klub sv. Anežky zve nejen své členy, ale všechny zájemce o tuto problematiku. Vstup na setkání je zdarma.

Víkendový pobyt potřetí a opět s velkým ohlasem

Už potřetí a opět s velkou pozitivní odezvou proběhl v prvním říjnovém víkendu charitní víkendový pobyt pro lidi se zdravotním postižením. Kapacita pobytu deset míst byla zcela naplněná.

Všichni účastníci, o které pečovali zaměstnanci Radosti a Mravenčeku za pomoci dobrovolníků, mohli prožít mimořádné tři dny plné zábavy, výletů i dobrodružství, mezi které je třeba počítat také nocování v prostorách denního stacionáře Mravenček.

Letošní ročník určitě dostal svému mottu „Za poznáním všemi smysly“. Na účastníky čekal bohatý program, například návštěva Zoo Ostrava včetně přednášky o živo-

tě zvířat, různé zábavné a kreativní aktivity na posílení smyslů, nebo opékání špekáčků na dvoře sociálně terapeutické dílny Radost.

„Byl to opět skvělý víkend, který utekl jako voda,“ říká vedoucí Radosti Lucie Švejdičková. A přidává také poděkování panu Martinovi Knappemu, který přišel účastníkům popovídat o práci v pekárně. „Pak jsme dokonce pekli s jeho pomocí perníky,“ dodává.

Víkendový pobyt si pochvalují ne-

jen samotní účastníci, ale také jejich rodinní příslušníci a opatrovníci, kteří mají možnost si alespoň na chvíli odpočinout od náročné péče a najít si čas sami na sebe. Je proto více než pravděpodobné, že se víkendový pobyt, který mohl již potřetí proběhnout díky finanční podpoře statutárního města Opava, uskuteční také příští rok.

Reportáž z vydařeného víkendu, kterou natočila televize POLAR, najdete i s dalšími fotografiemi z akce na stránkách www.charita-opava.cz.

STANE SE

• Mše za hospic

Více než dvě stě třiceti lidem z Opavska už letos umožnil prožít poslední dny života doma uprostřed blízkých tým mobilního hospice Pokojný přístav. Možnost na ně vzpomenout a zároveň se potkat se zdravotními sestrami charitního hospice budou mít jejich rodinní příslušníci na mši svatě ve středu 12. listopadu v 17 hodin v kostele sv. Vojtěcha na Dolním náměstí v Opavě. Celebrovat bude spolupracovník hospice o. Klement Rečlo, na varhany bude hrát lékař Pokojného přístavu Petr Štěpánek. V okolí kostela bývá problém s parkovacími místy, proto doporučujeme zaparkovat v parkovacím domě na náměstí Osvoboditelů s vjezdem z Nákladní ulice nebo na parkovišti na Masařské ulici.

• Těšte se na betlém

Už potřetí se rozsvítí v Jaktarži vyřezávaný betlém vyrobený klienty Charity Opava. Letos to bude v pondělí 1. prosince a těšit se můžete na to, že do něj oproti loňsku přibude nové zvířátko, jaké, to je zatím tajemství. Chybět opět nebude káva a sladkosti z pojižděné Kavárny pro radost či horký punč. Podrobnosti najdete v listopadu na webových stránkách a sociálních sítích Charity Opava.

Napsali o nás

• Dopady záplav stále cítíme

V září to byl právě rok od ničivých povodní, které postiženému regionu zatnuly pořádnou sekeru do rozpočtu. Napilno mají stále pracovníci Chráněných dílen Charity Opava, kteří dosud stále likvidují zatopené elektrospotřebiče. Zatím se jim podařilo rozebrat na jednotlivé komponenty osmdesát tun zničeného elektrického a dalších osmdesát tun na svou likvidaci ještě čeká. Kolektivní systém Elektrowin, který je partnerem Charity Opava, za tu dobu svezl ze zatopených oblastí 480 tun zničeného elektrického a poslední svoz proběhl teprve minulý měsíc. Vyžádal si přibližně sto dvacet svozových jízd z více než osmnácti obcí. Nejvíce poškozených spotřebičů, 150 tun, pocházelo z Opavy a 40 tun přicestovalo z Krnova.

OPAVSKÝ A HLUČÍNSKÝ
DENÍK, 13. října 2026

Že jsou pečovatelky nenahraditelné,

Reportáž z běžného pracovního dne paní Terezy Rašákové,

„Práce? Ta mi začne až tak ve dvě hodiny odpoledne,“ směje se Tereza Rašáková. Je půl sedmé ráno a právě nasedá do auta, aby postupně navštívila devět domácností v Opavě, Brance, Hradci nad Moravicí a v Kajlovci. Tam všude už na ni čekají lidé potřebující pomoc při hygieně, oblékání, úklidu, podání léků či jídla. „Kolem dvou hodin se totiž vracím do sídla Charitní pečovatelské služby, a čeká mě vyplňování formulářů a další administrativa o poskytnuté péči, a to mě moc nebaví,“ vysvětluje svou první větu. „Ale setkání s mými klienty, to nevnímám jako práci. To je poslání.“

Dopolední program Charitní pečovatelské služby má svá pravidla. Od 7 do 10 hodin probíhá převážně osobní hygiena, od 9 do 11 hodin koupání klientů a od 11 hodin jim pečovatelky přivážejí obědy a většinou jim s jídlem i pomohou. Prvního klienta, ke kterému v sedm hodin přicházíme do panelového domu v Opavě, tedy čeká právě osobní hygiena na lůžku. Není zamčeno, a tak rovnou vchází do bytu, v němž jsou odstraněny všechny prahy. Terezu už čekají. „Je to jen jedna osudová vteřina. Muž měl před devíti lety úraz, spadl na chatě ze schodů a poranil si krční obratel, od té doby leží a pohybuje se pouze na vozíku,“ vypráví v kuchyni manželka klienta, zatímco Tereza koná svou práci a vypráví si při ní s jejím manželem. „Péče je dřina, je to fyzicky velmi náročné, sama už bych to dávno vzdala. Díky Bohu za pečovatelky, za Terezku, na kterou jsme už tak zvyklí, že je to člen naší rodiny, vždy se na ni oba moc těšíme,“ pokračuje. Charitní pečovatelská služba se zde zastaví třikrát až čtyřikrát za týden a pomáhá s osobní hygienou a koupáním. „Tak, jsme hotovi,“ hlásí po chvíli Tereza. Několik úsměvů, povzbu-

divých slov a poděkování, mimoděčné pohlazení ruky a jsme zpátky na chodbě. Po cestě k autu ještě vyhodit do kontejneru plíny a jedeme dál. Konkrétně směrem na Hradec nad Moravicí.

Osudová vteřina, která dopadla dobře

Návštěvy u klientů na sebe navazují, ale někdy bývá problém vejít se do stanoveného času na přesun z místa na místo, zvláště když je po ránu hustá doprava, mlha či náledí. „A občas jsou hlavně v dopravní špičce někteří řidiči dost nepříjemní, a chodci zase nepozorní. A tak jezdím striktně podle předpisů, protože...“ Tereza nedopoví větu, prudké zabrzdění nás zvedne ze sedadel. Mladý cyklista, sluchátka na uších, nám vjel zpoza zaparkovaného auta přímo pod kola. Zabrzdit se podaří na milimetry těsně, kalhoty cyklisty se otrou o nárazník. Mladík se otrepe, zase si nasadí sluchátka a jede po chodníku dále. „Ještě že máme nová auta, která mají skvělé brzdy,“ oddychne si hlasitě Tereza, „v tom starém bych to neubrzdila.“ Ano, je to jen jedna osudová vteřina, jak vyprávěla před chvílí paní o úrazu svého manžela. Tentokrát

dopadla dobře.

Sama nejsem, mám u sebe kočku

Paní Jana z Branky u Opavy už je sama. U ní je zapotřebí zkontrolovat, jak se jí hojí bolavá noha a také zda si vzala všechny potřebné léky. „Ale už to máte moc hezké, už se vám to zahojilo,“ hlásí Tereza. „To je dobře,“ pochvaluje si paní Jana, „měla jsem to půl roku škaradé, už jsem byla nešťastná, že umřu. Já jsem za vás tak ráda!“ A usmívá se ještě i tehdy, když sedáme do auta a ona nám mává z okna zpoza záclony.

Tak jako všude, kde se dnes zastavíme, se Tereza i na další štaci v Brance u Opavy pohybuje v domě klientky jako doma. Ví, kde je klíč od hlavních dveří, sama si odečme a hned od dveří volá, že už je tady. S jistotou otevírá šuplíky s léky, skříně s oblečením, ví, kde jsou v kuchyni hrnce nebo mixer na stravu. I tady už paní Marie ovdověla. „No úplně sama nejsem, mám kočku, spí se mnou v posteli a hlídá mě, chodí tady za mnou syn a taky Terezka a další ošetrovatelky,“ říká. Tereza jí dnes bude pomáhat s hygienou.

Na vstupu do koupelny je vidět, že původní úzké dveře musely ustoupit novým širším. Takovým, kterými projede invalidní vozík. Z koupelny se ale ozývá smích a živý přátelský rozhovor, přerušovaný jen občasnými pokyny: „A teď pěkně pomalu ruku nahoru, teď nožku, ták, nic nebolí, no to je dobře...“ Po koupeli ještě vy-

fénovat vlasy a pěkně učesat. „Přece Vás tady nenechám rozčuchanou jako vrabčáka...“ Loučíme se, paní Jana zůstává na vozíčku v kuchyni, na klíně už ji zase hlídá její kočka.

Na světě je hezky, ale někdy potřebujete kamarádku

„Sedněte si třeba tady,“ zve nás dál paní Lucie na dalším zastavení v Brance u Opavy a odnáší z křesla velkou krabici s léky. „Manžel se tu narodil a já přivdala, tady jak sedíme, byl kdysi chlív. Celé jsme to přestavěli, ale dnes... Už ani moc nechodíme ven. O manželce bych se sama postarat neuměla, když se sehnu, točí se mi hlava, už to tak nejde...“ Tereza se mezitím v koupelně postará o hygienu jejího manžela a obleče ho do čistého. „A pozor, ať nespádnete, radši vám podám vaši kamarádku,“ hlídá pána a podává mu jeho hůl.

„Každý den je jiný, každý je rozmanitý,“ vypráví Tereza už zase v autě na cestě do další domácnosti. „Někdy mají klienti z něčeho radost, jindy jsou rozmrzelí, tomu je třeba se přizpůsobit. Já musím zahodit své starosti a přijít pokaždé s úsměvem, aby věděli, že i přes všechny těžkosti, kterým musí čelit, je na světě hezky,“ dodává a směje se. Občas ale musí umět zachovat chladnou hlavu a být oporou i pro rodinné příslušníky klientů. „To když si s některými těžkými situacemi neumí poradit a vy jim na očích vidíte, že začínají trochu panikařit a obražejí se na vás. Mohla bych o tom vykládat hodiny.“

Dědo, kdybys tu ještě byl, to bys koukal...

Dá se vůbec práce pečovatelky oddělit od osobního života? „Opravdu se setkáváme s lidmi, kteří musí zvládat těžké situace, ale domů si to nesmíte nosit, to byste tuhle práci nevydrželi dělat moc dlouho. Byli i taci, kteří k nám nastoupili a za dva dny to vzdali,“ zamýšlí se Tereza.

„Ale někdy je to těžké, to když vám zemře klient, ke kterému jste jezdili dlouho. Jednou mi zemřela paní těsně před příjezdem, starali jsme se o ni spolu s mobilním hospicem. Seděla jsem pak s manželem, než přijel lékař a držela ho za ruku.“ A nedávno také zemřel manžel paní Jiřiny, ke které právě jedeme do Hradce nad Moravicí. „Starali jsme se o něj dlouho, byla jsem mu pak i na pohřbu. A teď pečujeme o jeho dvaadevadesátiletou manželku.“

oceníme teprve až je potřebujeme

jedné z pečovatelek Charitní pečovatelské služby Charity Opava

U paní Jiřiny v kuchyni leží na stole lístek se seznamem nákupu, který je třeba pořídit. Z koupelny se ozývá povídání a hlasitý smích. „Tereško, jak jsem vás uviděla, hned jsem měla takovou radost, to jsem tak šťastná, já vás mám moc ráda,“ nechá se slyšet paní Jiřina a s Terezou si vypráví o tom, co se stalo od té doby, co se viděly naposledy, jako kdyby přijela její milovaná vnučka. I poté už čistě oblečená a učešaná vzpomíná na manžela, ukazuje jeho dřevorezby, staré fotografie. Je vidět, že si s Terezou ráda povídá, a ona trpělivě poslouchá a odpovídá, i když mezitím běží drahocenný čas. „Nikdy své klienty nezarazím, že už musím pryč, vždycky si je vyslechnu, nikdy nikoho neodbydu, i když mě tlačí čas. Často jsme totiž my pečovatelky jediný prostředník mezi bytem klienta a okolním světem,“ komentuje později svou vlídnou trpělivost Tereza.

A i ve dveřích, když už si Tereza sundává návleky z bot, se ještě paní Jiřina obrací k fotografii manžela a říká mu: „Dědo, kdybys tu byl, tak bys koukal, že se o mně Tereška stará tak hezky jako ještě nedávno o tebe.“

Vy byste tu měla být pořád, Tereško

Každý klient, o něhož se Charitní pečovatelská služba stará, má svého klíčového pracovníka, který vede jeho složku obsahující individuální plán. „Kdyby k němu musel přijet někdo jiný, má hned po ruce všechny potřebné informace,“ vysvětluje Tereza. „Ale my se snažíme chodit ke svým klientům tak, abychom se moc nestřídali, když už jsou na nás zvyklí,“ dodává ihned. Nejtěžší je pro jejich zkušenosti pro klienty i podle skutečnosti úplně první služba. „Nevíme navzájem, co od sebe můžeme čekat, ale pak už je to den ode dne lepší a lepší,“ dodává ihned. „Přizpůsobit se klientům musíme my, když vstoupíme do jejich intimity, na jejich teritorium, oni jsou zde doma.“

V Kajlovci, kam přijíždíme kolem jedenácti hodin, to ale zdaleka nevypadá, že vstupujeme do rodinného domku, ve kterém by Tereza nebyla doma. Právě naopak. Terezu tu zase vítají jako člena rodiny. „Manžel Václav měl mrtvičku před šesti lety, odnesla to pravá ruka, pravá noha a řeč. Ale jinak je to dobré,“ říká paní Světlana, zatímco Tereza vede jejího muže opatrně do koupelny. „Už se o nás charitní pečovatelky starají šest let, předtím to byla mamin-

ka Terezky, která byla také pečovatelka, teď je to naše Tereška. My už patříme dokupy,“ vypráví ochotně. I pan Václav se po návratu z koupelny usmívá a ochotně se s Terezou fotí. „Manžel se s vámi vždy celý rozzáří a rozmluví, vy byste tu měla být pořád.“

Jenže pořád tady Tereza být nemůže, počítají s ní dnes i na dalších místech. Pokročil totiž čas a k plánované péči se přidávají také obědy. Tak tedy rychle zajet s nosiči do jídelny podniku Brano a pak zpět ke švagrové paní Světlany, která bydlí vedle sama a je také klientkou Charitní pečovatelské služby. Je potřeba pomoci s jídlem, dohlédnout, zda si správně bere všechny léky, a pak rychle směr Hradec nad Moravicí a Opava.

Knedlíky s jahodami rozmixovat nejdou

K manželům v Hradci nad Moravicí dojíždějí pečovatelky s obědem každý všední den. Pan Jaromír si ještě poradí sám, ale jeho žena už tráví čas jen v posteli nebo na toaletním křesle. Pomoc potřebuje i při jídle a stravu musí mít mixovanou. Dnes je krupice, proto stočí rozmixovat jen polévku. Je vidět, že jí chutná, i když u jídla občas trochu usíná. „No vidíte, jak jste šikovná, spadlo to do vás jako do studny,“ říká spokojeně Tereza. „Ještě si zajedeme do koupelny se umýt, a pak už si můžete pěkně a v klidu pospat.“

Protože se blíží konec pracovního týdne, vybírá ještě Tereza s panem Jaromírem také z nabídky tří jídel obědy na příští týden. U toho je třeba myslet nejen na to, co by manželům nejvíce chutnalo. „V pátek jsou knedlíky plněné jahodami, aly ty objednat nemůžeme, to manželce nebudu moci rozmixovat,“ rozhoduje Tereza a

schovává máslo do ledničky, na které drží magnetem obrázek sochy Panny Marie z Lurd, poutního místa, ve kterém se konají zázraky uzdravení nemocných.

„A nás už brzy čeká oslava narozenin dětí, dcera má kulatiny,“ vypráví u toho pan Jaromír. „A kolik bude slavit,“ ptá se Tereza. „Sedmdesát let...“

Tak už jen umýt a utřít nádobí, uklidit vše do kredence a jede se na poslední dnešní štaci.

Dnes, zítra, a každý další den v roce

I do rodinného domku v Kylešovicích ještě nedávno jezdily pečovatelky pomáhat oběma manželům, ale paní před časem zemřela. Za panem Františkem docházejí třikrát denně. Je již ležící, a tak potřebuje stálou péči. Tereza se tu právě teď postará především o to, aby se mohl naobědvat.

„K našim klientům dojíždíme po celý rok denně, včetně víkendů a svátků. To se ale tak jako při večerních službách střídáme, abychom měli také trochu volna pro sebe,“ popisuje Tereza. To už jsme opět v autě a míříme do sídla Charitní pečovatelské služby na Kylešovské ulici v Opavě.

Celé dopoledne tu panoval klid, ale teď se zde ozývá hučení jako ve včelím úle. Tak jako Tereza se vrací ze svých misí dalších patnáct pečovatelek a jeden pečovatel. Každý si přináší mnoho nových zážitků, poznatků a informací, které je zapotřebí sdílet ostatním a zaznačit do dokumentů. Zároveň se každý seznámí s rozpisem na další den, díky kterému se dozví, jaké návštěvy ho čekají zítra. I zítra totiž budou tak jako dnes součástí života přibližně sto padesátí domácností klientů, pro které je jejich pomoc nezbytná, kteří se bez ní neobejdou, kteří s ní počí-

tají a jsou za ni neskonale vděční. „Tuhle práci nejde dělat napůl, musíte do ní dát vše, nebo ji opustit. Když od klienta odcházím a vím, že jsem udělala maximum pro jeho spokojenost, jsem spokojená i já a mám dobrý pocit z toho, že jsem mohla pomoci. A to je to největší ocenění, které můžu dostat,“ loučí se s námi Tereza. Právě jí začíná práce, protože se pouští do vyplňování protokolů a lester. Neosobní údaje o jednotlivých výkonech, které zapisuje do příslušných kolonek, ale nebudou nikdy schopny zachytit všechnu tu péči a lásku, kterou dnes rozdala.

Nenápadné dělnice sociální práce

O práci pečovatelek se z médií většinou nedozvíte, témata stárí, nemoci či nastupující demence se snažíme spíše vytěsnit, nepouštět si je do života. Ale to neznamená, že nás jednou nedoženou. Službu pečovatelek ovšem nejspíše v celé váze stejně doceníme teprve tehdy, až ji sami budeme potřebovat. Jen v roce 2024 se o tom přesvědčilo v Opavě a okolí 291 klientů a další stovky jejich příbuzných a blízkých.

Za těmito čísly se skrývají tisíce příběhů smutku i naděje, všech osudových vteřin, tisíce denodenních návštěv naplněných pomocí, empatií a porozuměním. Takových, jejichž svědky jsme dnes mohli být při každodenní práci pečovatelek Terezy. Odehrávají se ve skrytu, za zdmi domů a bytů, kterými pečovatelky procházejí jako nenápadné, ale nenahraditelné dělnice sociální práce tak často a s takovým porozuměním, že se pro klienty a jejich blízké stávají součástí nejbližší rodiny.

(Jména klientů byla pro tuto reportáž změněna.)

Tato investice byla investicí do života,

vrací se k přestěhování Chráněných dílen Charity Opava biskup Martin David

V říjnu to bylo pět let, co biskup Martin David požehnal zrekonstruované prostory bývalé strojní traktorové stanice v Jaktaři, kam se přestěhovalo několik chráněných dílen Charity Opava sídlících do té doby na různých místech. Na den přesně po pěti letech navštívil Chráněné dílny Charity Opava opět, aby spolu s jejich zaměstnanci toto výročí oslavil. Nebyl zde ale pouze v roli biskupa a zástupce zřizovatele Charity Opava. Vznik těchto dílen totiž umožnilo právě Biskupství ostravsko-opavské, které zchátralé objekty koupilo. Pět let existence dílen je dostatečná doba na malou bilanci.

Otče biskupe, měli jste při rozhodování o celkem čtyřicetmiliónové investici do zchátralých prostor bývalé strojní traktorové stanice pochybnosti nebo obavy? A co převážilo, že jste se pro ni nakonec rozhodli?

Každou investici samozřejmě pečlivě zvážujeme. S finanční náhradou, kterou církev dostává zpátky za majetek nevydaný v tzv. církevních restitucích, nakládáme obezřetně, protože to jsou peníze, které nám mají pomoci dlouhodobě a udržitelně hospodařit. U chráněných dílen zvítězilo přesvědčení, že se nejedná o investici do zchátralých prostor, ale o investici do života. A opavské Charitě se přesně toto povedlo – naplnit životem a smyslem areál, který měl zdánlivě již vše podstatné za sebou. Investici do chráněných dílen pokládám za investici do lidí, kteří zde pracují.

Před pěti lety proběhlo slavnostní požehnání během pandemie covidu-19 za přísných hygienických podmínek? Jak na tu dobu vzpomínáte?

Byla to doba tíživá a v něčem velmi zvláštní. Pamatuji si, jak celá

společnost doufala, že po jarním lockdownu a letním uvolnění již žádná další vlna nemoci nepříjde. V říjnu 2020 jsme začínali tušit, že nás čeká další náročná zima. Těžká byla i proto, že kromě vlny nemoci naši společnost zasáhla vlna rozdělení, nedůvěry a sporů o očkování, pandemická opatření nebo charakter samotné nemoci. Myslím, že dopady tohoto období nás stále čas od času dostihují.

Když se řekne Charita, představí si asi veřejnost především různé sociální služby, takže lidé bývají při návštěvě u nás často překvapení, že může mít i podobu technické dílny, ve které se rozebírá vysloužilé elektro. Jaký význam má podle vás práce pro lidi s postižením, a to nejen z hlediska zaměstnání, ale i lidské důstojnosti?

Tady si vypůjčím slova nového papeže Lva XIV., který začátkem října zveřejnil svou první exhortaci – zjednodušeně řečeno dopis všem věřícím pod názvem *Dilexi Te* – *Zamiloval jsem si tě*. Papež se ve svém programovém dokumentu věnuje chudobě a otázce, zda naše srdce skutečně bije s lid-

mi, kteří mohou být na okraji společnosti.

Papež nás vyzývá, abychom si všímali mnoha tváří chudoby. Budu citovat: „Chudoby těch, kterým schází materiální obživa. Chudoby těch, které společnost odsouvá na okraj a přehlíží jejich důstojnost a schopnosti. Chudoby morální, duchovní, kulturní. Chudoby těch, kteří žijí v podmínkách osobní nebo společenské slabosti a křehkosti. Chudoby těch, kterým se upírají práva, prostor k životu, svoboda.“

Myslím, že zaměstnávání lidí se znevýhodněnými odpovídá na tato papežova slova. Na vlastní oči pozoruji, jak si Charita váží lidské důstojnosti a pomáhá zaměstnancům chráněných dílen rozvíjet jejich schopnosti. A tím se z křehkosti stává velká síla.

Je podle vás důležité, aby církev investovala do podobných konkrétních a praktických forem pomoci, které poskytují Charitě?

Určitě ano a papež Lev nám to bude připomínat evidentně i v dalších letech. Na druhou stranu chci podtrhnout, že je výborné, když investici církev podpoří také město, obec nebo kraj a stává se tak společným dílem, kterého si váží i samospráva a občanská společnost.

Finance, které do projektu vložilo biskupství, pocházely z církevních restitucí. Právě proti nim dlouho brojila řada politických stran. Myslíte si, že je ekologický a společenský přínos dílen může přesvědčit, že se mylíli?

Nevím, ale pevně v to doufám. Církev od počátku tzv. církevních restitucí zdůrazňovala, že to nejsou peníze k obohacení, ale k tomu, aby církev mohla poskytovat službu celé společnosti.

Sledoval jste činnost našich dílen během povodní i po nich, kdy se v nich ekologicky likvidovalo téměř všechno zatopené elektro z Moravskoslezského kraje?

Ano, velmi pozorně. Konec konců, opavskou Charitu jsem navštívil hned v prvních dnech po povodni. Myslím, že svým nasazením pro ekologickou likvidaci chráněné dílny ukazují, že jejich role je naprosto nezbytná a stěží nahraditelná.

Naše šicí či keramické dílny už vyrobily různé zboží pro Biskupství ostravsko-opavské, mezi jinými plyšovou figurku maskota Biskupských lesů. Je pravda, že to bylo přímo vaše zadání?

Ano, dělá mi radost, když se nějaký drobný nápad ujme a zhmotní. Šikovnost a kreativita vašich pracovníků je nesmírná, jak se čas od času přesvědčím, když otevřu Domovník, a vidím v něm vaše aktuální výrobky. A ještě větší radost mám, když je někde vidím v akci. Třeba vyšité zástěry při celonárodní Sběrce potravin.

Při požehnání jste dal nové významu zkratce STS, tedy původnímu názvu areálu, který zněl Strojní traktorová stanice. Vy jste ji přejmenoval na Společné úsilí, Tvořivost a Smysluplnost. Jak po pěti letech hodnotíte naplnění těchto slov v praxi?

Jako velice výstižné. Přestěhování dílen na jedno místo pomohlo spojit síly. A právě spolupráce je dovednost, kterou v dnešní době velice potřebujeme. Ukázalo se to při povodních, a vidím to při každé návštěvě v Charitě. O tvořivosti jsem už mluvil a nad smyslem vaší práce nepochybuji ani ve zlomku sekundy.

Dílny jste od té doby navštívil už několikrát, nicméně při pětiletém výročí je přece jen nutné srovnávat a bilancovat. Co byste jejich zaměstnancům i vedení Charity Opava vzkázal?

Moc děkuji za vaši práci. Jak tu dílenskou, tak tu v sociálních službách nebo ve vedoucích pozicích. Práce Charity je jedním z naplnění křesťanské lásky. Papež Lev nám o ní ve svém novém „programovém prohlášení“ *Zamiloval jsem si tě* píše: „Křesťanská láska boří každou bariéru, sblíží ty, kteří byli vzdáleni, sjednocuje cizince a smiřuje nepřátele. Překonává propasti, které je lidsky nemožné překlenout, a proniká do nejskrytějších štrbin společnosti. Křesťanská láska je ze své podstaty prorocká: koná zázraky a nezná mezí. Umožňuje, aby se stalo to, co se zdálo nemožné. Láska je především způsob, jakým se dívat na život a jak ho žít.“

Moc bych přál všem pracovníkům opavské Charity, aby tato slova prostupovala nejen jejich životy v zaměstnání, ale i jejich životy osobními.

MŮJ SVĚT je plnoletý, vstupuje do 18. ročníku

Fotosoutěž MŮJ SVĚT pořádaná Charitou Opava pro zaměstnance, dobrovolníky a klienty Charit z České republiky slaví plnoletost. Pořadatelé totiž právě vyhlásují její osmnáctý ročník.

Patronem soutěže je od samého začátku pedagog Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě Jindřich Štreit, světová legenda sociální fotografie. Podle jeho slov za osmnáct let dospěla nejen samotná soutěž, ale také ti, kteří se jí zúčastňují. „Autoři určitě sledují vybrané snímky z před-

chozích ročníků a nechají se jimi inspirovat, a tak se postupně sami učí oceňovat kvalitu a autenticitu sdělení, které může zprostředkovat pouze fotografie. Opravdu se už nemůžu dočkat, až uvidím nové fotografie,“ říká Jindřich Štreit. „Občas mám totiž dojem, že některé okamžiky bych sám neuměl za-

chytit tak dobře, jako to umí autoři z Charit,“ vzkazuje a povzbuzuje k účasti všechny charitní fotografy. Fotografie v digitální podobě mohou autoři posílat do 31. ledna 2026 na adresu fotosoutez@charitaopava.cz. Do každé z kategorií je možno zaslat až tři snímky, které nebyly oceněny v jiné soutěži. Ty nejlepší fotografie vybere počátkem února 2026 anonymně komise, v níž vedle Jindřicha Štreita zasednou také pedagog Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě Jiří Siostrzonek a ředitel Charity Opava Jan Hanuš. V každé kategorii budou oceněni tři vítězové, komise zároveň vybere na výstavu dalších dvacet fotografií. Podrobná pravidla a další informace najdete na stránkách www.charitaopava.cz.

Všechny autory vystavovaných fotografií pak pozveme na slavnostní vernisáž. Ta proběhne v úterý 3. března 2026 za účasti celé komise v reprezentativních prostorách Historické výstavní budovy Slezského zemského muzea v Opavě, které je partnerem soutěže. Po opavské premiérové vernisáži se výstava tak jako každý rok představí v řadě dalších měst České republiky.

Občanské judo

• Budu platit dluhy?

Před pár týdny mi zemřel dobrý kamarád Jožka. Byl jsem poslední, kdo jej doprovázel

v jeho těžké nemoci. Bohužel také vím, že měl nějaké dluhy, které roky neřešil. Neměl rodinu, a tak jsem mu vypravil pohřeb, nechal pozůstatky zpopelnit a popel rozptýlit, jak si to přál. Nicméně nyní mne pozval notář na jednání o dědictví. Bojím se, jestli jsem tím, že jsem Jožkovi vypravil pohřeb, nepřistoupil k jeho dluhům? Jaroslav

V prvé řadě si dovoluji vyslovit vám upřímnou soustrast. Dále se pokusím zodpovědět váš dotaz. Vypravitel pohřbu může být kdokoli, kdo se této role ujme a postará se o důstojné rozloučení se zemřelým. Mohl jste to tedy být i vy, i když nejste z řad rodiny. Zároveň platí, že vypravitel je první osobou, na kterou se notář obrací. Je to proto, že vypravitel pohřbu jako osoba, která zřizovala pohřeb a je uvedena na úmrtním listu, je často pro notáře jediným známým kontaktem. Díky tomu může zahájit řízení a zjistit o zemřelém, jeho majetku, ale i dluzích, případných dědicích apod. co možná nejvíce. Vypravitel pohřbu tak může poskytnout klíčové informace, které urychlí a zjednoduší počáteční fázi dědického řízení, kde se ještě nerozděluje majetek. Navíc vy jako vypravitel pohřbu máte právo u notáře uplatnit náklady na vypravený pohřeb. Důležitou informací dále je, že vypravitel pohřbu sám o sobě není dědicem a nepřecházejí na něj dluhy zůstavitele. Tím, že jste vypravil pohřeb, tedy nedošlo k přistoupení k dluhům zemřelého, ani se vypravení pohřbu nepovažuje za gesto pro převzetí závazků. Pozvánky notáře se tak nemusíte obávat. Jak jsem již uvedla výše, máte nárok na úhradu nákladů na pohřeb z pozůstalosti zemřelého. Navíc pokud zemřelý měl majetek nepatrné hodnoty, tento může být vydán vypraviteli pohřbu jako kompenzace za vypravený pohřeb. Ani v tomto případě na vypravitel pohřbu nepřechází dluhy zemřelého.

Dita BŘEZINOVÁ,
Občanská poradna Opava

Rychleji a bezpečněji. Pokojný přístav děkuje za nová auta

Až tisíc šest set kilometrů měsíčně najezdí zdravotní sestry mobilního hospice Pokojný přístav za svými pacienty. Není se co divit, k dispozici jsou svým klientům od založení hospice v roce 2007 nepřetržitě čtyřicet hodin denně a sedm dní v týdnu. Právě díky mobilitě mohou v domácím prostředí umožnit nevyčísitelné nemocným lidem prožít poslední dny života v kruhu blízkých.

Pro vozový park hospice je ovšem takovýto provoz ohromnou zátěží. I proto v Pokojném přístavu velmi uvítali, že si mohli díky dotaci z Moravskoslezského kraje pořídit dva nové automobily Škoda Scalla. Multidisciplinární tým hospice, který je střediskem Charity

Opava, tvoří lékaři, sestry, sociální pracovníci, psychologové i duchovní. Ti všichni se snaží o zachování co nejvyšší možné kvality života nevyčísitelné nemocných pomocí paliativní péče a zajištění kvalitní léčby bolesti onkologicky nemocným v terminál-

ním stadiu. O vysoké profesionálně spojené s empatií se již mohly přesvědčit tisíce domácností na Opavsku. Jen za loňský rok pečoval Pokojný přístav o více než dvě stě třicet lidí. Nová vozidla umožní zdravotním sestrám se rychle dopravit ke svým pacientům v kteroukoliv denní i noční dobu, v kterémkoliv ročním období, a to i do odlehlejších částí regionu, které jsou v zimních obdobích hůře dostupné. „A nejen to - díky velkému uložnému prostoru je pro nás snazší převážet rozměrný materiál a potřebné kompenzační pomůcky,“ pochvaluje si manažerka Charity Opava Petra Thiemlová. Nákup dvou vozidel podpořil Moravskoslezský kraj částkou osm set tisíc korun v projektu s názvem Nové vozy pro mobilní hospic. Děkuje!

Krátce

• O konci války v Klubu sv. Anežky

Besedu s historikem Slezského zemského muzea Mgr. Ondřejem Kolářem, Ph.D., na téma „Konec 2. světové války na Opavsku“ chystá na úterý 11. listopadu Klub sv. Anežky – dobrovolné sdružení Charity Opava. Beseda se uskuteční v prostorách Denního stacionáře pro seniory na Kylešovské 4 od 16 hodin, vstup zdarma.

• Radost zve na Vánoční nákupy

Oblíbený Vánoční obchůdek sociálně terapeutické dílny Radost se vrací i před těmito Vánocemi. Klienti a zaměstnanci Radosti opět vyrobili mnoho originálních vánočních dávků a dekorací, po kterých se v jejich sídle v areálu ředitelství Charity Opava na ulici Přemyslovců 26 v Jaktarči pokaždé jen zapráší. Vánoční obchůdek poprvé otevře v pondělí 24. listopadu a výrobky klientů Radosti budou ke koupi každý pracovní den od 8.30 do 14.30 hodin až do čtvrtku 11. prosince. Ve dnech 24. listopadu a 3. prosince zde bude zároveň otevřena cvičná kavárna nabízející posezení s pohoštěním. Vánoční obchůdek je v době svého otevření také oblíbeným cílem škol či jiných sociálních služeb. „*Rádi Vás přivítáme také letos, jen prosíme, ať se větší skupiny dopředu ohlásí na telefonním čísle 734 435 133,*“ vzkazuje vedoucí Radosti Lucie Švejdlíková.

Naši činnost podporují:

Pište nám! Listárna zpravodaje Domovník je určena Vaším názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky posílejte na adresu: mludek@charitaopava.cz. Těšíme se na ně!

Zajímavosti

Potlesk pro hospic Pokojný přístav

Dlouhotrvající potlesk vestoje zakončil v kostele Narození Panny Marie ve Stěbořicích benefiční koncert na podporu mobilního hospice Pokojný přístav. Ovace patřily nejen vystupujícímu sboru G.ola ze Suchých Lazců a hostujícím sólistům Kateřině Šprochové Firleyové a Pavlu Štěpánkovi, ale také celému týmu charitativního hospice za jeho obětavou práci. Výtěžek z dobrovolného vstupného činil v kasičce při vstupu do kostela přes 45 tisíc korun, na účet Pokojného přístavu pak přišlo dalších 133 tisíc korun. Tyto finance poslouží k nákupu zdravotnického materiálu a tisíců léků, které neproplácí zdravotní pojišťovny. Děkujeme!

Klienti Vlaštovky běželi pro Světlušku

Ani nepříznivé počasí neodradilo klienty Vlaštovky od toho, aby se v Opavě zúčastnili nočního Běhu pro Světlušku. Světluška je projekt Nadačního fondu Českého rozhlasu, který pomáhá těžce zrakově postiženým a který již mnohokrát podpořil také klienty Vlaštovky se zrakovým handicapem. Běh na podporu této nadace organizuje v Opavě turistický oddíl Kadao. Bohulibé akce se zúčastnili i klienti Radosti se svou pojízdnou Kavárnou pro radost.

Blahopřání pro Boženku Mejzlíkovou

Krásné kulatiny oslavila jedna z prvních zaměstnankyň Charity Opava a její dlouholetá spolupracovnice paní Božena Mejzlíková. Při této příležitosti přijala pozvání ředitele Jana Hanuše, aby se setkala s bývalými spolupracovnicí a prohlédla si nové prostory chráněných dílen či ředitelství. Ke gratulantům se přidáváme i my a přejeme pevné zdraví a Boží požehnání do dalších let.

Pro inspiraci

• Dárky

Letos vzpomínáme na otce Františka Bureše, vzácného člověka a kněze, který prožil poslední roky svého života v Domě sv. Cyrila a Metoděje. V jeho příspěvcích do Vlaštovky stále nacházíme spoustu inspirativních myšlenek.

Jednou jsem na Vánoce roku 1950 od pana kaplana v Bílovci dostal kladívko a kleště, které jsem nejednou použil. Pan farář a hospodyně mi omylem darovali každý jednu peněženku. Mám je dosud, a když už na peníze nevidím, mohu mít oddělené větší od menších. Jiný dárek, který si pamatuji, jsem dostal v Březové. Paní, která měla manžela v Německu, mi obstarala Noldinovu mravouku a darovala mi ji zároveň s krásným teplým svetrem. Mravouka mě tak potěšila, že jsem na svetr téměř nepohlédl, až mě maminka upozornila. Sám jsem nejraději rozdával knihy.

Otec František BUREŠ

Krátce

• Duchovní obnova

Adventní duchovní obnovu s o. biskupem Martinem Davidem chystá na sobotu 13. prosince v Marianu Klub sv. Anežky. Zájemci o účast se mohou již nyní hlásit Marii Smolkové a Janě Tesařové na telefonních číslech 553 716 997, 721 570 543 nebo 737 507 021, Cena na osobu je 300 korun včetně oběda.

Listárna

• Děkuji za pomoc při sbírce

Vážený pane řediteli Hanuši, Dovolte mi vyjádřit upřímné poděkování při organizaci sbírky pořádané ve prospěch bývalé příslušnice 53. pluku průzkumu a elektronického boje, paní Vlasty Mičové. Díky ochotě a proaktivnímu přístupu pracovníků Charity Opava se podařilo zajistit hladký a transparentní průběh veřejné sbírky, jejímž výsledkem je téměř 70 000 korun vybraných v jejím průběhu.

Plukovník gšt. Ing. Ivan MAHR